

Så vil jeg igen komme ind på, at det altså ikke er den nordatlantiske gruppe, der har rejst problemet vedrørende Danmarks EU-integration. Grunden til, at vi har denne debat i dag, og grunden til, at vi ønsker at afklare det, er, at vi i disse dage behandler Danmarks tiltrædelse af EU's forfatningstraktat. Den ligger her i Folketinget.

Derfor må jeg opponere imod, at man ligesom siger, at de færøsk og grønlandsk valgte folketingsmedlemmer ikke kan bede om en undersøgelse af konsekvenserne for Færøerne og Grønland. Det skal man spørge regeringen derhjemme om. Nu har de ikke noget imod det, men jeg synes, det er en undervurdering af de færøske og de grønlandske folketingsmedlemmers mandat, at vi ikke har krav på at få disse ting belyst, så det vil jeg gerne opponere imod.

Som helhed vil jeg sige, at det vil tjene Danmark til stor ære, at man lavede disse undersøgelser, at man fik hver sten vendt i denne sag, så man undgik den vej, som debatten ser ud til at gå ind på nu, nemlig at vi føler, at der er et eller andet, som man enten meget nonchalant bare vil afvise, eller noget, man ikke vil have frem i lyset. Det vil jeg inderligt opfordre regeringen og Folketingets flertal til at undgå.

Kl. 19.05

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det vil jeg nu gøre kort. Der venter yderligere en forespørgselsdebat, så jeg vil tillade mig at sige til hr. Hoydal, at alle de spørgsmål jo er besvaret.

Hr. Hoydal ved udmærket godt og har fået belyst det mange gange, at Grønland og Færøerne ikke kan overtage udenrigspolitikken. Det er en følge af grundloven, det ved hr. Hoydal godt. Vi kan ikke lave grundloven om på det punkt. Alt kan jo laves om til sin tid, når man skal se på den samlede grundlovsrevision, men vi kan altså ikke pludselig pille § 19 ud og sige, at så gælder den ikke mere. Så det har hr. Hoydal talrige gange fået svar på.

Udenrigspolitikken integreres ikke i EU mere, end alle lande er enige om. Det vil sige, at vi ikke kan få pålagt en udenrigspolitik, som vi ikke har. Det, vi gør med forfatningstraktaten, er, at vi søger at få skabt mere enighed i EU om den, men det står jo også udtrykkeligt i regeringens redegørelse og i den redegørelse, som er lavet af de fem partier, der går ind for forfatningstraktaten, at et land ikke kan få påtvunget en udenrigspolitik, det ikke har, lige så lidt som et

land kan påtvinge de 24 andre lande en udenrigspolitik, de ikke har. Så derved integreres den altså ikke mere i EU, end vi selv vil.

Spørgsmålene om valutaen er besvaret i dag. Der er allerede i forbindelse med euroafstemningen lavet det protokollat, også med Nationalbanken, som viser, at Færøerne og Grønland selv afgør det, og så må man finde en ordning, hvis Danmark går ind i eurozonen og Færøerne og Grønland ikke vil.

Samtidig er det også belyst, at Færøerne og Grønland kan få bragt en ordning i stand med Kommissionen, hvis de vil ind i eurozonen til sin tid. Så der får man altså et frit valg på alle hylder.

Hvad angår unionsborgerskabet: Det ændres ikke af forfatningstraktaten.

Spørgsmålet om Danmark og hvalfangst har jeg svaret på, det er ikke EU-kompetence.

Hvad angår rigsfællesskabet: Danmark forhandler fortsat sammen med Færøerne og Grønland i rigsfællesskabet.

(Kort bemærkning).

Høgni Hoydal (TF):

Tak for svaret. Jeg skal medgive, at mange af de spørgsmål er stillet før. Det skal jeg ærligt medgive, men jeg har endnu ikke fået svar på dem.

Vedrørende hvalfangstspørgsmålet for at tage det igen er det, jeg spørger om: Hvis det bliver en af de politikker, som EU koordinerer, lad os sige, at EU får et fælles medlemskab af IWC – det er jo en mulighed, der lægges op til i traktaten – hvordan vil Færøerne og Grønland så stå i den sammenhæng, hvis Danmark altså er medlem sammen med EU i IWC? Hvor vil Færøerne og Grønland så være på det område?

Vedrørende valutaen vil jeg sige, at det er nemt at sige, at der er frit valg på alle hylder, men vi ved jo også, at muligheden for, at Færøerne og Grønland får sin egen valuta eller rettere sagt en dansk valuta, reelt ikke er til stede. Vi har også fået bekræftet fra nationalbankdirektøren, at det ville være en næsten utænkelig situation, så jeg synes, det er lidt nonchalant bare at affeje det spørgsmål med at sige, at det har vi fået svar på, for svarene er i mange tilfælde urealistiske og tager ikke hensyn til den politiske virkelighed, som vi lever i.

Så jeg vil stadig væk opfordre til, at man får belyst de mulige politiske og økonomiske konsekvenser.